

LBRIS

We know
CRISTIAN RADU

TRILOGIA GÂNDURILOR

Ritualul gândurilor

Volumul 1

Cuprins**Ritualul gândurilor**

Gândul de început	9
Gândul de seară	11
Gândul de dimineață	14
Gândul de după o pauză.....	14
Gândul despre fericire	18
Despre simțuri.....	18
Ultimul gând din Iulie.....	20
Călătoria	23
Întâlnirea	25
Moment de respiro	29
Povestea merge mai departe!	29
Gândurile care incită.....	31
Inspirație	33
Dimineața magică	33
Despre lupte	34
Revelații și transformări	35
La pas cu dorul.....	36
Jocuri și nu numai.....	39
Monologul iubirii.....	42
Începuturi.....	43
Gândul despre începuturi.....	45
Perseverența.....	48
Iertarea	48

O dimineață.....	49
Povestea continuă.....	49
O nouă zi.....	50
Am ascultat gândurile.....	50
Mărturisiri.....	54
Gândul de toamnă.....	55
Gândurile dintr-o seară tristă.....	57
Gândul despre îngerii.....	60
Gândul de Crăciun.....	63
La taifas cu gândurile.....	68
Despre iubire, în dimineața iubirii.....	71
Femeii numită Primăvară.....	74
Poveste de seară.....	76
Simfonia drumului.....	79
Gândul despre casă.....	81
Întotdeauna, mâine este o altă zi.....	82
Bindecuvântare.....	83
Revelație.....	84
Aparențe.....	84
Viața ca o poveste.....	85
Lecția de matematică.....	86
Terapia sufletului.....	87
Maestrul – dialog peste timp.....	88
Masca... fără mască.....	88
Măști... și măști.....	89
Între chip și mască.....	90
Sufletul.....	90
Și dacă.....	91
Mesaj de seară.....	91

Drum în tăcere	92
Optimizare	94
Într-o Duminică după-amiază	96
Doar tu	99
Bun venit în viața mea	99
De ce îmi doresc să iubesc?	101
Liniștea	104
Dincolo de iubire	105
Iertarea	106
Umbre	107
Altă zi	108
Timp	109
Casa sufletului	111
Fără reguli	112
Îngerii păzitori	112
Inocență	113
O ușă ca simbol	113
Vorbe	115
Gândul despre ploaie	116
Acum	117
Despre jocuri.....	118
Fără final.....	120
Un alt început.....	122
Primăvara toamnei, primăvara sufletelor.....	125
De ce am nevoie?	129
Ultima pagină de urcuș, prima pagină de speranță .	131
Jurnalul gândului de seară	135

Gândul de început

Să scrii despre gânduri și cu gânduri, pare a fi ceva foarte simplu, pentru că acestea ne însoțesc în permanență, nu ne dau pace, uneori nici în somn, par a fi fluide și coerente, indiferent de situație.

Așa mă gândeam inițial. Nici prin minte însă nu îmi trecea, că o să scriu, deși aveam un oarecare istoric al “condeiului”. Totul a venit așa, dintr-o dată, pe fondul unei dezvoltări spirituale și a unei relații tot mai strânse cu Divinitatea.

În viața mea s-au mișcat niște planuri, dintr-o dată, fără vreun preaviz, fără să îmi doresc, fără să cer nimănui să se întâmple asta și unele dintre ele, chiar fără să știu.

O dată cu mișcarea acestora, a coborât din Cer, un Înger, așa cum îl știam din poveștile și rugăciunile pentru copii, un Înger femeie, cu părul lung, îmbrăcat în alb, cu spatele la mine, fără să-i văd chipul. Zilele astea se face anul...

Am fost surprins, nu eram pregătit să primesc așa ceva în viața mea. Era ca și când îmi mai intrase cineva în familie. Nu știam ce căuta, cine l-a trimis, care este misiunea lui, ce ar trebui să fac eu, cum să mă port cu El, ce să înțeleg, dacă este o lecție, sau este un cadou, adică nu știam mai nimic. În câteva zile, Îngerul mi-a arătat și chipul, unul pe care îl vedeam de ceva timp, care era în viața mea,

mai mult dintr-o întâmplare, născută din câteva relaționări “cu manta”, ca la billiard, dar care nu îmi spunea mai nimic.

Paradoxal, până cu câteva luni înainte, nu exista pentru mine, nici fizic, deși era aproape. Nu a durat mult să îmi dau seama că Îngerul, a intrat direct pe un nivel de vibrație, de care aproape că uitasem. Îmi era teamă să-i spun iubire, îmi era teamă și să mă gândesc, simțurile însă mi-o luaseră înainte, pentru că trăiam fiecare zi, văzând cum crește sentimentul, ca și iarba primăvara.

Din “năuceala” acelei perioade, tot din Cer, am rămas și cu “condeiul”, pe care nu-l mai folosisem de ani de zile, pentru că nu mai simțisem vreo chemare în sensul acesta, pe de o parte și pe de altă parte, pentru că aveam impresia că “cerneala” s-a uscat. Iată însă, că n-a fost nimic din toate astea și că “explozia” de gânduri, stări și emoții, a generat un flux de cuvinte, pe care nu am putut să îl mai opresc.

Așa s-a născut această carte, pe care am început-o gândindu-mă doar la mine și pe care, pe parcurs mi-am dat seama că de fapt, am scris-o împreună cu Îngerul. Gândurile mi s-au adunat, s-au pregătit și-au stabilit acolo o ordine a lor, așa își spuneau ele, pe care însă nu au fost în stare să o mai respecte, decât arareori. “*Ritualul gândurilor*”, este o carte ce își dorește acum să fie citită, nu neaaparat ca pe o capodoperă literară, ci ca o parte de viață, pentru că în ea se regăsește, tot ceea ce poate fi mai pur, mai autentic, este o carte care pune în umbră, frustrările, ura, deznădejdea și altele asemenea. Ele nu au mai avut loc în “film”. În schimb, au “jucat” dăruirea,

iubirea, căldura, lumina, credința în Dumnezeu, sufletele curate, bunătatea, optimismul și acele culori care ne fac bine, care ne arată de obicei căile, nu în mod obligatoriu cele mai scurte, dar sigur cele mai bune.

“*Ritualul gândurilor*” mi-a deschis calea, nu doar către o experiență spirituală absolut fascinantă, ci mai ales către o iubire, pe cât de profundă, pe atât de decentă, fără nimic cu „trebuie”, dar cu profunzime și o libertate în a alege, acțiuni și căi, de a experimenta stări și trăiri, cu adrenalina și curiozitatea specifice tinerereții, dar și cu responsabilitatea pe care mi-o dă înțelepciunea.

Bine ai venit în lumea mea cititorule, o lume care nu te rupe de realitate, nu te îndeamnă doar la reflecții, la visare, ci și la acțiune, la acel „joc”, ce nu este doar o joacă, sau o fantezie, ci este mai ales o opțiune de viață.

Dacă Îngerul nu ar fi apărut în viața mea, această carte nu ar fi existat. Și poate că nici următoarele.

Ar fi fost doar gânduri și atât.

Gândul de seară

În seara asta, gândul despre tine, cu gândurile mele în jur.

Pare a fi cel mai greu dintre cele de până acum.

- *Nu pentru că e femeie, nu pentru că e complicată, nu pentru că are o mulțime de necunoscute, nu pentru că...*

- *Atunci de ce?* - mă întreabă din nou gândul cârcotaș.

- *Pentru că, zic eu, este cel mai direct gând și din cauza lui poate să nu iasă best-seller-ul, sau poate că best-seller-ul o să iasă incomplet, îi răspund.*

- *Tu ce vrei?* - mă întreabă din nou, la fel de neatent sau de uituc, sau și una și alta.

- *Să îmi trăiesc gândurile astea, chiar și pe alea care îmi vin de la tine, pentru că îmi stimulezi răspunsurile.*

- *Păi și cum facem?* - întreabă unul mai mic din rândul doi.

- *Voi nu trebuie să faceți nimic, ați făcut deja. E rândul meu de data asta, spun eu uitându-mă la fiecare dintre cele câteva gânduri din fața mea.*

- *Ia fiți atenți cu toții!... și tu gând cârcotaș! E greu, pentru că ce vă voi spune acum este foarte direct și pentru că s-ar putea să nu fie cum zic eu. Oricum e o aventură să vobesc despre Ea, pentru că o cunosc mai mult prin senzații, vibrații, vise, ochii minții, lumină.*

- *Dar nu e puțin, sare unul care știu că îmi ia apărarea de fiecare dată.*

- *Nu e puțin, ai dreptate. De cele mai multe ori, din relații directe, extrem de apropiate, chiar sub același acoperiș, ani de zile nu aflî mare lucru, sau aflî, de la un moment încolo, lucrurile de suprafață, îi răspund mulțumit pentru că mi-a ridicat "mingea" la fileu.*

- *Mai spune-ne, e interesant, dar ai grijă să nu repeți, ai mai spus câte ceva acum câteva zile, zice din nou cârcotașul, cu fesul pe o parte.*

- *E vulcanică, a trăit și trăiește și acum, viața direct, fără scuturi, platoșe, ferestre și veste „antiglont”, sau mașini blindate. Este extraordinară, este o luptătoare, mai rar din astea... cele mai multe luptă cu gura, sau doar cu ele însele, spun eu, oarecum surprins de ceea ce mi-a ieșit pe gură, aproape instantaneu.*

Merg repede, mai repede, să nu îmi pierd ideile... În cazurile astea, este și un risc, să fie uneori superficială, în ceea ce spune, în ceea ce gândește și chiar în ceea ce face, culmea, pe lucruri mici... Surpriza însă, este că unele lucruri mici, scăpate de sub control, pot produce daune invers proporționale.

- *E rău sau e bine? – întreabă altul.*

- *Nu e nici cum, zic eu, adică e cum e... Mai important este că are puterea de a înțelege, de a trece obstacolele, de a se ridica de fiecare dată, când viața sau unii din jurul ei, „o pun jos”.*

- *Nu te sperie asta? - întreabă din nou cârcotașul.*

- *Nu, răspund eu repede, pentru că îmi place femeia luptătoare, dar și pentru că știu că Ea nu se va lupta vreodată cu mine.*

- *De unde știi? – continuă tot el.*

- *Tot superficial ai rămas. Am mai spus, pentru că pentru mine, Ea este ultima, de ce m-aș lupta cu ea? Nu crezi că ar fi mai bine să o iubesc?*

Gândul de dimineață

Gândurile mele m-au făcut aseară să adorm înaintea lor. Încă mai aveau ceva de spus, pentru cine avea disponibilitate să le asculte.

Dimineața asta, m-am trezit cu o chestie în minte. Cât de fain trebuie să fie să citești niște lucruri, știind că tu ești cea care le inspire, cât de dragă, cât de iubită, cât de frumoasă, cât de însuflețită, cât de mulțumită, cât de optimistă și încărcată pozitiv trebuie să te simți!

Trebuie, este așa un cuvânt cu care doar frazez. Amândoi știm că nu e nimic cu trebuie, totul există, fără trebuie. Mă joc doar, pentru că a reînceput să îmi placă jocul cuvintelor.

Să avem amândoi ziua pe care o merităm!

Știu că riscul să scriu asta, nu este mare!

Gândul de după pauză

„*Welcome back!*”, scrie pe o iconiță jos în dreapta.

Pentru scurt timp, gândurile au înghețat. Am fost suficient de încărcat în ultimele luni și la propriu și la figurat, pentru a le da libertatea să zburde pe unde vor ele. În afara de asta, ți-am simțit turbulentele, starea.

Surprinzător, este foarte posibil că „înghețul” să-mi fi prins bine.

În ultimele săptămâni am început să lucrez la claritate. Simțurile mele sunt deja antrenate, să se separe de sentimente și de gânduri.

Astăzi însă, mi-a venit așa să îmi readuc gândurile, să le adun, să le înșir pe toate, să le revăd, să le adulmec, să le studiez, să le dau atenție mai mult că de obicei. Nu știu de ce.

Poate pentru că le-am simțit prea mult lipsa, poate pentru că ele mi-au transmis acest mesaj subliminal, sau pur și simplu, pentru că acum le-a venit rândul.

M-am gândit mult dacă să fac asta acum, pentru că poate, nu ești la fel de permisivă ca altă dată, din motive pe care le înțeleg foarte bine.

Posibil să îți fi scăzut și empatia, pe fondul „injecțiilor” cu adrenalină, pe care ți le-a dat viața în perioada asta, dar nu numai.

A rezultat totuși un „big like”, deci iată-ne în nou împreună, cu toții.

Astăzi, doar ascultți, fără niciun efort de a analiza ceva.

Este ca un film, care rulează prin fața ochilor minții tale, care își va arăta importanța, sensul, mai târziu.

Mă uit la gândurile mele, cu mai multă emoție decât de obicei. Vreau să le arăt că, indiferent cum sunt ele îmbrăcate și ce cred ele despre mine, eu sunt un bărbat tare, trecut prin multe, care se poate domina și pe el, dar le domină și pe ele, dacă este nevoie.

- *Vă văd pe unele dintre voi cam apatice, pe altele îngrijorate și pe voi, alea două din spate, indiferente. Aș paria că vă gândiți la altceva, sau... la altcineva!*

- *Dar cum crezi că ar trebui să fim, după ce ne-ai abandonat, zice unul care pare întotdeauna cel mai indiferent. Pe noi nu ne păcălești, conchide el.*

- *Nu mi-am propus să păcălesc pe niciunul dintre voi. Mă comport și vorbesc normal, încerc eu să mai nuanțez discuția.*

- *Da, dar și se simte emoția, tocmai ai trecut peste un prag. Nu e primul, au mai fost. N-ai știut exact ce să faci, ai ales însă calea cea bună, numai datorită clarității minții tale de acum.*

El momentul în care îmi vin lacrimi în ochi. Sunt sau nu legate de claritate, ele vin atunci când văd cu ochii minții, tot ce am construit după ce în viața mea a apărut Îngerul.

Într-un fel ai dreptate – am simțit pragul, am simțit neputința de a putea face ceva atunci, în momentele acelea și parțial, chiar și după încă o zi-două. M-a uluit faptul că Îngerul care mi-a coborât în viață, nu numai că nu putea face ceva pentru mine, ci avea el însuși răni. Mi-a trebuit o noapte să înțeleg, că de data asta, nu ajunge un schimb reciproc de cuvinte și vibrații înalte, pentru a ne da acele impulsuri care să ne ducă pe repede înainte, către ceea ce avem de făcut fiecare și că eu am de construit un suport pentru El, într-o perioadă în care eu însumi am nevoie de ceva similar.

- *De ce spui asta, nu se vede că ai avea nevoie de așa ceva, se bagă în vorbă și cel de-al doilea gând, de obicei și el indiferent.*

- *Nu se vede pentru că îl am pe cel dat de Dumnezeu, dar am simțit și eu, în mod explicit nevoia asta și o simt și acum.*

Gândul cel mai bun și mai empatic dintre toate, mă întrebă:

- *Știi că tu ești optimist, mai știi că vibrațiile și claritatea minții tale îți spun că Îngerul tău, va trece cu bine de perioada asta. Pe ce te bazezi, cum ar zice Moromete, de care ne aducem aminte amândoi?*

- *O dată pe așa numitul „principiu al roții” - dacă acum punctul de referință este jos, peste o vreme, el va începe să urce, nu atât de repede cum mi-aș dori eu, dar va urca. Pe urmă, pentru că de vreo săptămână, asociez în fiecare moment Îngerul meu cu INSPIRAȚIA.*

Am început să văd că a avut foarte multe situații în viață în care era jos, sau părea doar că este jos și că de fiecare dată, l-a salvat INSPIRAȚIA de a găsi soluții pentru orice. Și acum le va găsi și va ieși din blocaj.

S-a lăsat liniștea și gândurile se uitau întrebător unele la altele.

Se întrebau când le va veni și lor rândul să fie INSPIRATE, neînțelegând foarte bine că INSPIRAȚIA noastră, înseamnă și INSPIRAȚIA lor.

Gândul despre fericire

Sunt fericit atunci când îți simt energiile îndreptate către mine, când îți simt sufletul cald și deschis, când știi că pot să aduc în viața ta liniștea și echilibrul de care ai nevoie, pentru a face lucrurile mari pe care ți le-ai propus.

Mă simt fericit când toate gândurile bune ni se adună și ne vor purta acolo unde ne-am dorit, dar nu am reușit să ajungem, sau unde nici n-am crezut vreodată că vom putea ajunge, că vom fi împreună fericiți.

Mie, ochii minții îmi spun în fiecare zi, că sunt fericit!

Mă consider norocos și binecuvântat pentru că fericirea are chipul tău!

Despre simțuri

În primul rând, am aceeași stare atunci când mă uit la fotografiile tale. Este ceva constant și nu a fost o întâmplare.

Între noi s-a creat o legătură foarte profundă, care deja m-a marcat.

În ceea ce te privește, erai la începutul unuia din cele patru drumuri ale mele. Nu am făcut nimic să te aduc. Singurul lucru pe care l-am făcut, pentru că m-a intrigat prezența acelei femei acolo (neștiind încă cine este), a fost să văd de unde a venit. Când am văzut că era Înger, am înțeles că era ceva sfânt și atunci mi s-a făcut imediat legătura.

Pe plan fizic, până ieri aș fi vrut să îți spun așa:

- Știi că acum nu reprezintă o prioritate pentru tine, de asta nici nu insist să ne vedem. Cu toate acestea, drumul este deschis.

Doar am gândit-o însă, dar am uitat instantaneu, când am înțeles că ești tu.

Acum vreau câteva luni, mi-a spus cineva că o să apară în viața mea, o femeie pe care nu o cunosc și care îmi va marca existența, pentru că va fi totul pentru mine. Pe vremea aceea, nu vorbeam amândoi, nici nu știam că existi, nu știam cât de aproape sau cât de departe ești de mine.

Nu am fost foarte convins că va fi așa, dar am început un joc, pe măsură ce mă gândeam la cineva... e Ea, nu e Ea. Și n-a fost niciuna, nici macar tu! Povestea nu era "coaptă" probabil.

De atunci fiecare dintre noi, am mai făcut câte ceva spiritual, așa cum ne-am priceput fiecare.

Vedeam ca fiind posibilă, doar o relație simplă între noi și eventual o prietenie de excepție, ceea ce nu era puțin, pentru că plecasem de la nimic. Când ne-am văzut ultima dată și mi-ai împărtășit mai multe despre tine, am simțit primul "clopoțel" și faptul că nu erai așa cum credeam și că întâlnirea noastră nu este o întâmplare.

Nu am crezut niciodată că iubirea poate să apară, ca atunci când aprinzi lumina, după cum nu am crezut că o relație se poate naște undeva sus, fără ca Dumnezeu să ne ceară voie să facă asta și să o trimită pe pământ gata făcută.

Știi că sunt sănătos la minte și că nu caut aventuri. Dacă s-ar opri totul aici, aș rămâne cu cea mai surprinzătoare,